

er so lítið ringmerkt av eitt nú mýrisnýpu og spógva. Sjúrdur Hammer hevur áður ringtmerkt skúgvapisur í Skúgvoy, og tá kom tað fyri, at hann fann ull um beinini hjá pisunum.

- Tjöldur eru kanska bara toppurin av ísfjallinum. Vit vita ikki nógv um hinar fuglarnar, sigur hann.

Roytingin verður útsett og sloyfað

Einfalda orsøkin til trupulleikan við lesull er, at ull sløðist í náttúruni, sum annars er púra natúrligt. Men talan er um ein vaksandi trupulleika, og í hesum sambandi vísir Sjúrdur Hammer á ein keðiligan tendens í Føroyum, tá tað kemur til seyðahald og fjallgongu.

- Sum eg skilji og havi hoyrt, verður roytingin ofta útsett, so tað verður lættari at royta seyðin. Tað merkir so eisini, at meira ull kemur at sløðast í haganum, sigur hann og leggur aftrat, at í summum førum verður roytingin sloyfað.
- Á fleiri útoyggjastøðum havi eg sæð, at tað eru alsamt færri fólk, sum kunnu røkta seyðin og ganga á fjall. Tað er eingin trupulleiki at fáa fólk, tá tað skal flettast, men tað vísir seg at vera trupult at fáa mannað fjallgongur til roytingina.
- Tað fer alt annað líka at gera, at meira ull kemur at sløðast í haganum, tí um seyðurin ikki verður kliptur, so endar tað í haganum, har fuglar fløkjast í tí, sigur Sjúrdur Hammer.

- Bøndurnir hava eina ábyrgd

Áheitanin hjá Fuglafrøðifelag Føroya er greið:

- Brúksskyldan av føroysku jørðini má merkja, at seyðurin skal roytast. Vit mugu sum land tryggja, at seyðurin ikki sleppur at ganga og kasta ullina av sær í haganum, sigur Sjúrdur Hammer.
- Tað kann ikki vera meingingin, at vit, sum leggja í fugl, skulu rudda upp eftir bóndunum, sigur hann og letur ongan iva vera um, hvussu stórus trupulleiki hetta í roynd og veru er:
- Vit standa framman fyri einari heilt ítøkiligari náttúruverndaravbjóðing.

Átøk og ruddikapping

Sjúrdur Hammer, livfrøðingur, ph.D.

Í staðin fyri at peika fingrar, samstundis sum heiðafuglur doyri óneyðuga, ynskir Fuglafrøðifelag Føroya at gera okkurt við avbjóðingina. Felagið er sinnað at varpa ljós á trupulleikan og gera okkurt konstruktivt fyri at koma hesum til lívs.

- Sjálvt um mann sigur, at bøndurnir og onkur landsmyndugleiki átti at havt ábyrgdina, hugsa vit, at okkurt má gerast. Og um okkurt skal henda, so má mann gera tað sjálvur, sigur Sjúrdur Hammer.
- Hetta kann gerast upp á fleiri mátar.
- Mann kundi gjørt ruddingarátøk, har mann skipaði fólk í bólkar, sum fóru í hvør

sítt øki at leita eftir óruddi. Vit hava sæð líknandi fyrr, men her kundi lesull verið ein partur av átakinum. Tað kann gerast uppá ein lættan og positivan máta, og talan kann eisini vera um eina beinleiðis kapping millum ymsu ruddibólkarnar, sigur Sjúrdur Hammer.

Ferðafólk kunnu rudda

Eitt av hugskotunum frá áhoyrarunum til fyrilesturin mikukvøldið var at samantvinna ruddingaruppgávuna við ferðavinnuna.

- Mann kundi vent sær til ferðafólkini

og sagt, at um tey vilja gera okkurt gott fyri føroysku náttúruna, so kunnu tey heinta órudd sum plast og ull við sær heim úr høg-unum, sigur Sjúrdur Hammer.

Hann hevur eisini eina vón um, at føroyingar skulu byrja at endurnýta orðið, "lesull-arfólk". Hetta vóru tey fátøku fólkini, sum ikki áttu jørð, sum so fóru niðan í hagan at leita eftir lesull. Hann vónar lesullin onkursvegna kann fáa eitt virði aftur, ella at vit í minsta lagi síggja virðið í at hjálpa heiðafuglinum, so hann ikki verður fløktur í leysari ull.

